

Kościół pw. św. Marcina i św. Rocha

Kościół pw. św. Marcina i św. Rocha

Ołtarz główny kościoła pw. św. Marcina i św. Rocha, fot. Tadeusz Poźniak

Wnętrze kościoła, fot. Tadeusz Poźniak

Dom parafialny z 1938 roku

Dzwonnica

Kaplica grobowa Szymanowskich i Chłapowskich z 1880 r.

Kościół pw. św. Marcina i św. Rocha w Stocinie, ob. przy ul. Paderewskiego, wzniesiony został w stylu neogotyckim wg proj. lwowskiego architekta Tadeusza Obmińskiego.

Budowę realizowano w latach 1913-1916 pod kierunkiem rzeszowskiego architekta Mateusza Tadeusza Tekielskiego. Kościół murowany z cegły z użyciem kamienia, wzniesiony został na planie krzyża łacińskiego jako trójnawowy z transeptem. Węższe od korpusu nawowego prezbiterium zamknięte jest trójbocznie, po bokach przylegają zakrystia i składzik. Od frontu kwadratowa w rzucie wieża flankowana dwoma wieżyczkami schodowymi. Elewacje kościoła nieotynkowane z elementami wykonanymi z piaskowca. Elewacje oszkarpowane masywnymi szkarpami. Wieża do wysokości II kondygnacji z kamienia. Otwory okienne w większości ostrołukowe, w wieży duża rozeta z kamienną dekoracją maswerkową.

Wystrój świątyni dokumentuje historię wcześniejszych kościołów tej wsi. Wśród najstarszych elementów wyposażenia możemy wymienić krucyfiksy (XVII-XVIII w.), feretrony (XVIII w.), czy też późniejsze XIX-wieczne obrazy. Natomiast nową świątynię przyozdobiono kompletem ołtarzy. Ołtarze boczne, neostylowe, powstały zapewne na pocz. XX w.; jeden z nich pw. św. Rocha był wcześniej ołtarzem głównym słocińskiego kościoła. Stojący w prezbiterium ołtarz został wykonany przez firmę Woźniaka z Krakowa, zakupiony na wystawie sztuki polskiej w 1925 r. a obrazy go zdobiące wykonał Jan Bukowski (1926 r.). Niewielki ołtarz, nie dopasowany do wnętrza świątyni jest swoistą wypadkową stylistyczną łączącą m.in. strukturę gotyckiego ołtarza szafiastego z elementami barokowymi. Wyjątkowo cenną jest polichromia kościoła, która przez swoją formę oraz intensywność barw stanowi o specyfice świątyni. Malowidła w prezbiterium wykonał Jerzy Makarewicz (1936), natomiast pozostałe wspomniany już Bukowski (uznany artysta, autor polichromii m.in. w kościele Jezuitów w Krakowie, kaplicy kościoła Mariackiego i wielu innych). Kaplicę grobową istniejącą w zespole kościelnym zdobi neogotycki ołtarzyk z obrazem św. Maurycego, a na ścianach umieszczono epitafia właścicieli Słociny.

W bezpośrednim otoczeniu kościoła znajduje murowana z cegły dzwonnica, kaplica grobowa Szymanowskich i Chłapowskich ufundowana w 1880 r., neogotyckie ogrodzenie oraz zespół zabudowań plebańskich: wikarówka z 1890 r., dom parafialny z 1938 roku i ochronka z 1896 r.